

[Handelsministeren.]

inden Aarets Afskrivninger androg pr. ultimo 1922 1 319 Mill. Kr., pr. ultimo 1923 1 016 Mill. Kr., pr. ultimo 1924 930 Mill. Kr., pr. ultimo 1925 868 Mill. Kr., pr. ultimo 1926 590 Mill. Kr., pr. ultimo 1927 516 Mill. Kr.; Tallet pr. ultimo 1927 hidrører fra Maanedsbalancen pr. denne Dato, medens de øvrige Tal er taget fra Aarsregnskaberne. Af disse Tal fremgaar det, at Bankens samlede Aktiver i Løbet af de nævnte 5 Aar er faldet fra 1 319 Mill. Kr. ved Udgangen af 1922 til 516 Mill. Kr. ved Udgangen af 1927, saaledes at Nedgangen i alt andrager ca. 800 Mill. Kr., hvoraf dog godt 440 Mill. Kr. hidrører fra Afskrivninger, bortset fra Afskrivningen for 1927. Restbeløbet 360 Mill. Kr. repræsenterer Balancens effektive Nedbringelse. Denne fordeler sig med ca. 172 Mill. Kr. paa Aarene 1923—25, med ca. 119 Mill. Kr. paa 1926 og med ca. 70 Mill. Kr. paa 1927.

Som en naturlig Følge af den almindelige Deflation udviser Landmandsbankens Indlaansmidler ligeledes et væsentligt Fald i den forløbne Aarrække, og til Belysning heraf skal jeg nævne, at Indlaansmidlerne — herved tænker jeg paa Folio, Kontokurant, Indlaan paa Anfordring eller Opsigelse — ifølge den i Banktilsynet førte Statistik ved Udgangen af 1923 androg 599 Mill. Kr. — jeg gør opmærksom paa, at der i Tilsynets Beretning for 1923 paa dette Punkt har indsneget sig en Trykfejl — ved Udganger af 1924 560 Mill. Kr., ved Udgangen af 1925 ligeledes 560 Mill. Kr., ved Udgangen af 1926 derimod 488 Mill. Kr. De nævnte Tal omfatter alene de indenlandske Indskud, og de pr. ultimo 1922 foreliggende Tal hviler ikke paa en til Banktilsynets senere Opgørelse svarende Kontering — bl. a. opførte saaledes Landmandsbanken sin Gæld til Nationalbanken under Kontokurant — og kan derfor ikke umiddelbart sammenlignes med de nævnte Tal. Ved Betragtningen af disse maa der ogsaa tages Hensyn til, at Banken i 1925 solgte sine Filialer i Stubbekøbing og Hurup med en Indlaansmasse paa 9 Mill. Kr. og i 1926 solgte Filialen i Skive med en Indlaansmasse paa 5 Mill. Kr. I den samme Periode udviste Privatbankens indenlandske Indskudsmidler ifølge Banktilsynets Aarsberetninger en Nedgang fra 360 til 219 Mill. Kr., medens Nedgangen for Handelsbankens Vedkommende gik fra 464 til 316 Mill. Kr. For de øvrige Banker udgjorde de indenlandske Indskudsmidler ved Udgangen af 1923 998 Millioner og ved Udgangen af 1926 952 Millioner. I det førstnævnte Tal er der bortset fra

Københavns Diskonto- og Revisionsbank og Den danske Andelsbank, for at Tallene kan komme til at hvile paa et ensartet Grundlag.

Af disse Tal fremgaar det, at Landmandsbanken i 1924—26 i den omhandlede Henseende har klaret sig væsentlig bedre end de andre Hovedbanker, naturligvis som Følge af Statsgarantien, men derimod ikke saa godt som de øvrige Banker.

I 1926 var Nedgangen for Landmandsbankens Vedkommende, som allerede nævnt, særlig betydelig, hvilket for en væsentlig Del maa sættes i Forbindelse med den Uro, der i Aarets to sidste Maaneder var om Banken, idet der i Løbet af disse to Maaneder af Bankens indenlandske Indskud netto blev uddraget ca. 29 Millioner. I de samme to Maaneder faldt Bankens udenlandske Indskud med 16 Millioner.

For 1927 foreligger der endnu ikke nogen Bankstatistik, der direkte kan bruges til Sammenligning med de for de foregaaende Aar nævnte Tal, men efter Maanedsbalancerne synes Indskudsmidlernes Bevægelse at have været følgende: For Landmandsbanken en Nedgang paa ca. 57 Millioner, for Privatbanken uforandret og for Handelsbanken en Nedgang paa ca. 16 Millioner. De øvrige Bankers Indskudsmidler udviser praktisk talt Stilstand, idet Nedgangen kun er et Par Millioner. Udviklingen har altsaa i Løbet af 1927 været væsentlig ugunstigere for Landmandsbanken end for de øvrige Banker. Men Tallene kan som nævnt ikke direkte sammenstilles med de for de foregaaende Aar anførte, bl. a. fordi Tallene for 1927 ogsaa omfatter udenlandske Indskud. Nedgangen fordeler sig for Landmandsbankens Vedkommende med 37 Millioner paa indenlandske Indskud og 20 Millioner paa udenlandske Indskud. Ved Betragtningen af disse Tal maa imidlertid erindres, at Nedgangen i Hovedsagen er af ekstraordinær Karakter som Følge af Uroen omkring Landmandsbanken i de nævnte Maaneder af 1926. Alene i Januar—Februar 1927 faldt de indenlandske Indskudsmidler med 31 Millioner, eller bortset fra den i disse Maaneder stedfundne Rentetilskrivning 39 Millioner. I de samme to Maaneder faldt de udenlandske Indskud med ca. 10 Millioner. Efter at Uroen havde lagt sig, blev Indskudsmidlernes Bevægelse atter mere normal, idet Nedgangen for de sidste 10 Maaneder af 1927 for de indenlandske Indskud kun androg 6 Millioner, for de udenlandske 10 Millioner.

Denne Udvikling giver sig dog naturligvis tydeligst Udtryk gennem Regnskabsresultaterne for de forløbne Aar. Regn-